

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Secvnda Pars Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar

Puente, Luis de la

Pragæ, 1688

Caput XL. Prosequitur, quæ vidit de mysterijs, & gloria hujus Præcelsæ
Dominæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38666

It.
V.

Mari
ne
Escobar
R.
162

stis ducere ad videndum, infernum, quod mihi proderit, ut videns quid ibi sit, me impendam emendationi meæ perversæ vitæ. Nequaquam, nequaquam, dixit Sanctissima Virgo, hoc non est necessarium. Duxit me Eiusdem Majestas ad templum, ubi à suis Sanctissimis Parentibus fuit Deo presentata. Ibi vidi quindecim gradus, quos mea Domina confonderat, & spectavi ipsam gradatim ascendentem. In primo gradu tales elicuit actus resignationis in Divinam voluntatem, & amoris Dei, atque oblationis sui ipsius, ut plurimum ijs promeruerit; in secundo, pariterque ceteris gradibus actus, & merita mirum in modum creverunt, & quando pervenit ad supremum, videbatur mihi eminentissimus esse excelsius gratiarum.

Deinde reihi hec magna Domina ostendit mysterium suæ Virginæ Desponsationis cum Sancto Josepho. Ibi illam vidiplenam gratijs ac donis cœlestibus, & majoribus auctam meritis, respondentibus singulari obedientia, quâ se Divinæ subjecit dispositioni ineundo conjugium. Actus hic obedientia fuit in purissima Virginie specialis meriti, Deoque acceptissimus. Monstravit mihi etiam, quomodo se in Divini Verbi Incarnatione submisit nuntio Angeli. Vidi, quâ ratione præbendo consensum, & pronuntiando illud fuit, talibus cumulata fuerit gratijs & prærogativis, ut omnem superent facundiam, atq; exaggerationem. Exhibuit mihi postea

spectandum modum, quo suum Divinum Filium in templo præsentavit, & collocavit in ulnis Sancti Irenis Simeonis, qualiterque eum dedicaverit Patri æterni, offrendo ipsum pro genere humano, & quomodo, cognoscens Sacrosanctum Filium, pro redemptione nostra monturum in cruce, illum promptissimâ obtulerit voluntate: quo actu longè amplius promeruit, quam omnibus prioribus actibus. Ostenatum mihi consequenter fuit mysterium, quando amisit & invenit Divinum Puerum in templo, ubi elicuit excellentissimos & ferventissimos actus resignations in Divinam voluntatem, tolerando interea acerbissimos dolores & afflictiones, aequales gaudio, quod eo invento habuit. Tum illi multò prædictis majora accreverunt merita. Tandem fui ab hac magna Domina ducta ad pedem Crucis, ubi cum singulari dolore, & pari magnanimitate atque promptitudine Patri æterni suum filium pro remedio mundi obtulit in sacrificium. Hic tantum fuit, tamque ineffabile ipsius meritum, ut gratia, quâ eo die fuit repleta, excederit illam, quam omnius junctum actibus recentis obtineret. Post hoc me Celißima Regina fecum duxit ad eccelestem Jerolymam, ubi eam vidi tantâ repletam gloriâ & splendoribus, ut sicut Sol stellas, itâ ipsa omnium reliquorum Beatorum gloriam videretur suspirare. Deus sit millies, iterumque milles benedictus. Amen.

CAPUT XL.

Prosequitur, quæ vidit de mysterijs, & gloria
hujus Præcessæ Dominæ.

Nsistens eidem argumento, concernenti multis Deipara Virginis prærogatiwas, & favores, quos ab ea obtinuit hæc ejusdem Domine famula, & dilecta filia, ista vigesima quinta Martij, anno sexcentesimo viii gesimo quarto, scribit.

In festo Annunciationis meæ Dominæ, dum ante Solis ortum essem collecta, mi-

hi meus Sanctus Angelus Custos dixit. Señor, dispone te, quia Deus tibi hodie vel præstare aliquam gratiam, sicut confervit. Post aliquot horas compresi Sanctissimam Virginem in easestate, & ita constitutam, sicut fuerat, dum est salutata ab Angelo, tam venustam, speciosam, & gratijs plenam ac donis cœlestibus, si nullis possit verbis explicari. Audivi Sonum Archangeli Gabrielem, qui ga-

singulariter reverentia, nomine totius Beatisimae Trinitatis, nuntium exponebat. Videlatur mihi tota cœlestis Aula, tam Deus, quam ipsius Angeli, animo quodammodo, ut loqui solemus, suspenso præstolari illud fuit ex ore hujus Sanctissimæ Virginis, patiterque universa terra & homines expectare suum remedium, ut assentiretur. Simul ac ejus Majestas pronuntiavit: Ecce ancilla Domini, fiat &c. vidi in celo ingentes plausus & jubilos; audivi cœlestem musicam, & laudes Dei. Atque eodem momento Omnipotens Deus illum purissimam Virginem replevit multis gratijs, & inestimabilibus bonis, transformando ipsam in se, adeò ut videretur esse per participationem quodammodo Deus, & vera euildem Dei Mater, tametsi solum Verbum æternum in virginis illis visceribus afflumeret carnem. Subito vidi Angelos sese prosterentes, ipsamque tanquam Dominam adorantes. Idem fecit Sanctus Archangelus Gabriel, & provolutus in genua gratias illi egit pro beneficio, quod mundo præstiterat, acceptando nuntium, eique suum præbendo consensum.

Dum spectarem tam grande mysterium, Sacratissima hæc Domina fuit ducta ad cœlestem Jerolymam, comitantibus ipsam omnibus Angelis (qui me quoque cum ea duxerunt) & præsentata Beatisimæ Trinitati, ubi summo cum gudio & honore exceptam Pater æternus compellavit dicens: Filia mea; Filius, Mater & Domina mea; atq; Spiritus Sanctus, sponsa mea. Prostraverunt se denuò omnes illi Angelici spiritus in eo cœlo, & specie quadam adorationis ipsam sunt professi suam esse Dominam. Sanctissima Virgo me amansimè intuebatur, atque advertens, quod & ego ipsi vellem adeptum honorem gratulari, me vocavit dicens: Veni, amica, accede. Accesi, prostravi me, & adoravi illam velut Dei Matrem, & meam Dominam. Sic prostrata circumspiciebam cupiens rescire, an ibi aliquar meæ adfert amicæ, & confexi quasdam, quod magno mihi fuit solatio. Postea fui elevata, & osculata sum pedes meæ Augustissimæ Dominae, cuius Majestas est suis bra-

Vite Mar. de Eſcob. Pars II.

chijs admodum benevolè amplexata meos humeros. Tum appropinquaverunt meæ amicæ adorantes Reginam cœli, eique congratulantes, quæ eundem ipsis exhibuit favorem, quem mihi Rogavi illam pro ijs, qui se mihi commendaverant, & Ejus Majestas mihi respondit, se meæ petitionis satisfacturam. Hoc facto rapta fui in ecstasim, & quando ad me redij, reperi me in meo angulo.

Aliâ vice vidi hanc Excellentissimam Virginem coram Patre æterno, potenterem & supplicantem, ut sibi daret facultatem cundi ad me invisendam, mihiq; præstandam magnam gratiam, ad benedicendum nempe meum Oratorium, eò quod in illo peragendum esset quoddam opus mihi à Deo imperatum. Pater æternus ipsi dixit: Filia, & Domina, fiat quod petis, fiat, per me licet. Observavi specialiter, quod appellaretur Domina, cum non loqueretur Filius, sed Pater æternus. Hærebam in meo dubio, & Divina Majestas mihi dixit: Scias velim, Anima, postquam Filius meus humanam assumptis carnem, inter me & hominem, præsertim verò Virginem, intercedere quandam parentelam, ac proinde benevolentia causâ, atque ut doceam, qualis ipsi debeatur veneratio, illum voco Dominam. Descendit cœlestis Regina ad meum Oratorium, cum numero Angelorum comitatu, & magna copia Sanctorum, tam veteris, quam novi Testamenti, summa cum maiestate & pompa, cooperta grandi velo cœruleo, pretiosissimis gemmis referto. Duas veli ipsius extremitates sustentabant duo Patriarchæ, Ordinis Prædicatorum, & Societatis Iesu, S. Dominicus & S. Ignatius. Licet autem agnoverim alios quoque Santos in eo sacro comitatu, specialiter tamen digni hos duos, & Sanctum Regem Davidem. Quando sunt ingressi Oratorium, tota illa beata Societas, & ipsam et Domina se prostravit; atque in signum maiestatis & honoris multi Angeli suis manibus sustentabant syrma veli. Sanctissima Virgo surrexit, junxit manus, ac tum benedixit Oratorium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Deinde rursum manus

X 2

com-

composuit, séque cum magna reverentia prostravit, & assurgendo conversa ad me, dixit mihi: Vale, Anima, jam enim non est tempus agendi plura, & eadem majestate, quā advenerat, reversa est ad cœlum. Deus sit benedictus. Amen.

Confuerunt antiquitus Imperatores, atque etiamnum solent Reges, suas sponsas vocare Dominas, non quasi profiterentur, his compescere dominium in illos, sed ut ea titulo ostenderent, quod ipsis communicaverint dominium in ceteros. Et quis magnus Deus noster ac Dominus nobiscum loquens nostris uitetur terminis, nullumque sibi prefixit limitem in honoranda Maria, vocata fuit ab eo Domina, ut nos diceret, subjectas esse huic magna Regiae omnes creaturas. Pergit Venerabilis Maria eodem anno sexcentesimo quarto, dicens:

In vigilia Assumptionis Dominæ nostræ mihi Dominus dixit, quod me esset dignatus his diebus ducere secum ad cœlestem Patriam, ad festum suæ Sanctissimæ Matris, ut ibi viderem ipsius gloriam. Ita est factum, quia fui in spiritu ducta ad illam supernam Civitatem, ubi ijs diebus habitavi, manendo unâ hic, & conversando cum creaturis, quamquam non absque summa difficultate & violentia. Ostendit mihi Divina Majestas inter eundum gloriam animæ Sanctissimæ suæ Matris. Erat tam eximijs, tamque heroicis plena virtutibus, atque tantis cumulata meritis, ut prodeuntibus ex se radijs luminis quodammodo obscuraret sublimissimos Sanctos, & Seraphinos, eum in modum, quo præsente Sole disparent stellæ. Deinde jam ingressa cœlum vidi eandem Præcessam Reginam, tam eminenti præditam gloriam, ut mihi propè impossibile fuerit eam intueri aliter, quam prætenso quasi velo, & in quadam velut caligine divina. Sicut enim magnitudinem & gloriam Domini Dei nostri, ipsiusque immensi Esse, anima, quantumcunq; Sancta, nequit in hac mortali vita videre, nisi obscurè, ac tanquam interjecto velo, ita, suo modo, mihi, quadam proportione, videbatur contingere in cognoscendis prærogativis hujus Domini. Emicabant ex ea quedam quasi divina fulgetra gloriæ, illuminantia meam

animam, quibus collustrata aliud cogiscebam, sed subito destituebat eo lumine, existimo nihilominus, solum id modicum, quod ex gloria hujus magna Reginæ videlicet longissime excessisse gloriam omnium simul sumptorum Sanctorum. Granula sum ipsis millies bona, quæ posse debet, petiti ab illa gratias pro me, & pro sis, qui le mihi commendaverant, atque ipsis benignitas mihi est pollicita, le nulli satisfacturam.

Postridie, ipso ejus festo, confexi hunc Dominam, jam quasi resuscitatum, cum Sanctissimo ipsius Filio. Non vidi ullam Sanctorum, tantummodo apud me eam mei Domini Angeli. Videbant quoque procul distantes multos Angelos ex sublimioribus, qui hanc Dominam admirabundi contemplabantur. Ostendit mihi illam Dominus tribus vicibus, in triplici quasi statu, seu gradu. In primo ipsum videlicet gloriosam, & plenam majestate, ut ei videretur inesse pulchritudo omnis glorie, in altero, cum existimarem nihil ultra superesse videndum, cognovi eam gloriam auctiorem, & admirabiliorum. Verum in tertio gradu vidi illam adeo plenam magnificentiam & gloriæ Dei, ut obstuparim, atque non percipiendo omnia, quæ molli ibi representabantur, velut absorberentur, quæ cognovi, & more meo, dum minime quid manifestatur de Divina Estantia, etiam tunc dicebam: Amplius adhuc impensis videndum, amplius est quam hoc, amplius quam hoc. Mansi latit diu in ultra obscura cognitione, fruendo visione hujus summæ Reginæ, & asfluendo quamcumque solatio. Inde fui deduxta ad primum gradum, ubi ipsam initio videram. Descendit eò quoq; Divina Majestas, & Sanctissima Virgo, quæ me magnâ tenetidine benignissime est amplexata. Ineffabilis est fragrantia & odor, quem hæc Divina spirabat, & arbitror, quod nihil autem hinc de suis admirandis virtutibus comunicaverit, dummodo id, meis defectis per meam protec̄torem & adjutricem, hinc præstituram gratias, & omnibus, mihi essent opem aliquam allatur.

Anno sequenti, sexcentesimo vigesimo quinto, codem die Assumptionis, Dominus mihi dignatus est ostendere, qualis ea fuerit, & gratificari, ut adessem, tanquam tum contingere, gloriose migratione Sanctissimae Matis. Decumbebat Inlyta Virgo modestissimo situ in lectulo, quem circumdabant Sancti Apostoli, & ego una cum ipsis: quando autem illa purissima anima erat resolvenda ab eo sacro corpore, aperte fuerunt cœli, atque tota Beatissima Trinitas descendit ad illud cubiculum, cum multis Beatorum spirituum exercitibus. Suscepit illam purissimam animam, & sicut ignis occupat ferrum, videturque in se transmutare, ita fortunata ea anima fuit quodammodo occupata à Divinitate, quam est complexa, fibique imit. Non vidi animam hujus Dominae in illa specie imaginaria, quia mihi ipsam Deus representabat in cognitione pure intellectuali, ostendendo mihi quoddam esse spirituale, admirabilius & pulchrius omnibus, quæ noster intellectus de his mundi rebus potest concipere. Reverus est Dominus ad celum, cum omni ca Angelorum multitudine, inter travissimam musicam & gaudia. Ego instantissime, & cum lachrymis invocabam Sanctissimam Virginem, rogando illam, ut me secum acciperet. Configiebam ad Deum, idemque ab eo petebam, utque me, & meos Confessarios jam educeret ex hoc exilio. Divina Majestas mihi benignissime respondit, quod tam illos, quam me, suo tempore esset evocatura: atque ad me consolandam voluit, ut eâ occasione ascenderem ad vindicta, quæ agerentur in celo.

Fui ducta a meis Dominis Angelis, cum illo felici comitatu, & postquam eò perveni, vidi eam sanctissimam animam constitutam à Divina Majestate in tam alto & excelso throno, ut esset gloriosior omnibus ibi existentibus boatis spiritibus. Rapsus in ecstasim, & inveni me deinde in meo angulo. Hic post clapsum spatiū paulò amplius quam horæ, rufum vidi, quod descendens Sacratissima Persona Iesu Christi Domini nostri, quem innumerabilis cœlestium Aulicorum sequebatur

multitudo, secum adduceret animam Sanctissimæ suæ Matis ad locum sepulchri, ubi erat depositum sacrum corpus: eo appetente se denuò univerunt anima & corpus, & magna illa Domina ineffabili fuit cumulata gloria. Tum is triumphalis comitatus cœpit progredi, resonante cœlesti musicâ, cum solennissima pompa. Augustissima Domina procedebat quasi innixa Lateri Iesu Christi amabilissimi Domini nostri, & sic penetraverunt ad cœlos, atque grandis ea Regina fuit collocata in throno gloriae, juxta suum Sacratissimum Filium, ubi ipsam omnes Hierarchæ Angelicæ, omnesque animæ beatæ, profundissime fæcile demittentes, & supra modum gaudentes, venerabantur, & suspiciebant tanquam suam Dominam, ac Reginam. Deus sit benedictus. Amen.

Scriptum, quod nunc referam, est anni millesimi sexcentesimi angelesimi octavi, ubi ipso, que vidit die gloriosissimi obitus Celsissimæ hujus Virginis, aliam addidit circumstantiam, tum si obtemperarem: ex qua appareat, non solum Sanctissimam Trinitatem, ad glorificandam Virginem; sed etiam Inlysum ipsius filium, Hominem & Deum, ad illam excipiendam descendisse. Proreditur postea ad enarrandum alium favorem, quem ab hac Domina obtinuit, & sic illum describit.

Feriā tertiā, decimā quintā Augusti, mihi Deus ostendit, qualiter gloriosissima Virgo migraverit ex hac vita mortali. Vidi, quomodo composta in suo lectulo expiraverit, & Filius ipsius Christus Dominus noster illam animam suscepit, exhibendo eihonorem, ac tenerrimum & indicibilem amorem. Deinde feriā quartā, decimā sextā ejusdem, confixi magnam multitudinem Angelorum, descenditum ex celo, & ingredientium in meum cubiculum. Non intelligebam mysterium, & expectabam, quis illius futurus esset exitus. Vidi alios, qui, sicut hic regiae custodias conveverunt facere, parabant aditum, & removebant occurantes, quamquam tum non viderim, neque sciverim, quos repellerent. Postea vidi intrantem Virginem Dominam nostram, singulare conspicuam majestate, pulchritudine, &

affabilitate, cum comitatu multarum sanctorum animarum, inter quas agnovi Patrem Petrum de Leon ex Societate IESU, qui ante Patrem Ludovicum de Ponte multis annis meum egit Confessorium, & Marinam Hernandez meam bonam sociam. Aliqui ex ijs Sanctis Angelis incepunt, ingrediente hac Domina, canere hymnum de Sanctissimo Sacramento. Audivi illum, & mirata sum, quia non intelligebam, quoniam tenderet: atque cum hac de re cogitarem, aspexi Sanctissimam Virginem, & vidi, quod, sicut hic pectori statuarum inserimus sacras reliquias, suo clausis operculo, ita haec coelestis Domina ferret in suo pectori Puerum IESUM velatum speciebus sacramentalibus. Pervenit ad locum, in quo eram, & Sancti quidam Angelii in momento (summâ siquidem celeritate talia exequuntur, ut alias dixi) formaverunt elegantissimum & magnificum thronum, ad caput mei paupertini leæti.

Ante hunc thronum, procubuit Sacra-tissima Virgo in genua, & ego circumspiciens vidi, sub conopeo illius admirandi throni, totam Sanctissimam Trinitatem, quam adoratâ surrexit, & accedens me est amplexata, postquam me nomine Dei salutavit, atque facrosancto suo pectori attigit meum, in quo contactu visus est mihi ille summus Dominus, qui erat in ipsius pectori, totus illabi in meam animam, penetrando ipsam & corroborando, ac replendo speciali consolatione. Erexit se rursum Sacratissima Regina (nam se Ejus Majestas incurvaverat ad amplexandam miserabilem hanc suam ancillam, quæ jam tot annis jacet prostrata in hoc lecto) dixitque mihi amantissimè: Ostende mihi, Soror mea, tuas manus. Exposui illas, quas ipsa suis benedictis apprehendens dixit: signata es signaculo Filii mei; cùmque à me vellet discedere, valedicendo mihi, rogavi illam, nè abiret, absque data mihi sua sancta benedictione, quod Ipsius Majestas fecit. Observavi autem specialiter, quod etiam ex modo, quo mihi illam dabat, voluerit apparere feminæ: non exporrexit enim totum brachium, more Prælatorum, sed

modestissimam præ se ferendo verecundiam extendit solam manum. Tum à me cœpit recedere, non tamen drepente, quia hæ visitationes raro sic finiuntur, sed pedetentim; atque sic se meis oculis subducebat, donec illam rursus non viderem. Venerunt ad me illico quidam Sancti Angeli, & apprehensis cum mirabili modetia meis manibus, efformaverunt crux super signa, quæ in ijs habeo, idemque fecerunt in pedibus, & in latere.

Considerabam deinde, quinam illi fuisse, qui, initio hujus visionis, advenientes abigebantur à Sanctis Angelis, qui præparantibus viam, intrante Inclyta Virgine: & intellexi, quod mihi, id agendo, significaverint, nonnullos infideles, quæ ex traditione Majorum de hujus Domini gloria quædam audiverunt, esse eidem bene addictos, sed repelliri, eò quod accedant absque fide & pœnitentia, neque consequi fructum ipsius visitationum, & intercessionis. Deus sit in æternum benedictus. Amen.

Hanc visionum Venerabilis Marine matriam, de obitu & assumptione Deipara, concludemus specialis revelatione, tenerim auctoritate circumstantias. Eventus hoc credens, quamvis non inveniam expressum, computatis tamen chartis, fuerit pressus frequentius, millefimus sexcentesimus vigesimus, aut summum millefimus sexcentesimus trigesimus. Refert ipsa evenitum his verbis.

Die Assumptionis Dei Genitricis, dum in meis consuetis exercitijs, elicendo dentes affectus, agerem cum Deo, fui Sanctis Angelis ducta ad locum, in quo hæc Sacratissima Regina desit vivere, & unde ipsius anima est translata ad æternum tabernacula. Appropinquavi cupido illi sacro lecto, in quo ista Augustiflora Regina jacebat defuncta. Erat induita vestibus, & getebat velum in capite, ac viveret, resplendens instar pulchritudine Sanctissima brachia & manus habentes modestissimè supra sacrum suum corpus extensas, sacros suos pedes nudos, sed mitectos. Circumstabant Apostoliterim deplorantes jacturam, quam in exilio & solitudine erant passuti, prope

hujus Domini absentiam. Mea anima induit cundem affectum, & cum viderem meam Dominam exanimem, cœpi amare flere, intiméque dolens ajebam: Delicium meum, & Domina mea, omne meum solatum, & cordis mei gaudium, quomodo abivisti ad eterna tabernacula, antequam te viderem, aut tibi valedixerim? quomodo me relinquis adeò desolatam? Tolle me tecum, Domina meæ animæ, & vita meæ, tolle me tecum: nolo enim hic remanere. Ita defiderio ardens ingerebam me inter Santos Apostolos, & Angelos, qui ibi aderant innumerí, atque dicebam: Sinite me accedere ad Dominam meæ zinæ, finite me ad illam accedere, quia hinc dependet mea vita, & vehementer instabam. Illi Sancti Angeli me, quodam gestu, velut abigebant, dicendo: Tace, Anima, tace: quid clamas, quid vociferaris? sed frustra id siebat, nam denique pervenai ad contingendum sacrū corpus meæ Domini. Oculata sum sanctos ipsius pedes & manus, rogavi illam summo affectu, ut me secum abduceret. Tum conquivi, & intimo perfusa solatio sum passa ecstasi. Taliter fui sat longo tempore constituta, ignoro, quamdiu: scio ramen, quod, etiam tempus fuisse longissimum, mihi vitum esset momentum, propter dulcedinem, quam tenu, & maxima bona, quibus sum fructa. Deus sit benedictus. Amen.

Post hoc me reperi in meo angello, sed oculis animæ semper defixis in meam Dominam, & in illud mysterium, quod istinc spectabam, ac si illic forem. Hoc modo ipse aliquandiu aderam, existens in meo cubiculo, & mei Domini Angeli, indecerepente tutsus reduxerant ad locum mysterij. Constituerunt me penes lectum, ubi erat mea Domina. Sancti Apostoli jam differebant de sepultura. Vidi, quomodo reverentissime abstulerint sacram corpus, quod comitabatur innumerabilis multitudine Angelorum. Deposuerunt illud in sepulchro, & occluserunt, ac deinde exoscularentes lapidem sepulchralem, tencréque lachrymantem Sancti Apostoli, valedixerunt illi sacro loco, & abiverunt. Reman-

serunt ibi infiniti Angeli, qui circumdantes sepulchrum, eidem exhibebant honorem, cù quòd in eo depositus esset inæstimabilis thesaurus illius virginis corporis. Ego mirabar, & eram velut absorpta, neque inde unquam voluissim recedere, sed fui à meis Dominis Angelis, quasi inadvertenter, reducta ad meum cubiculum. Postea plenè mihi restituta, & advertens, me quasi procul ab eo sacro loco distare, ita visus meæ animæ illi inhesit, & affectus cordis, ut me intra triduum non possem ab ipso abstrahere.

Tandem feriâ sextâ sub ortum Solis, versando in mea oratione cum Deo, vidi in ea celesti Jerosolyma celebrari solennissimum festum, totamque illam cœlestem civitatem commoveri. Aperti fuerunt cœli, descenderunt innumerati Angeli longo ordine, & cantando admirabilis melodiâ laudes Dei. Hac ratione pervenerunt ad locum sepulchri Sanctissimæ Virginis, circumdando illud ac honorando. Deinde ad venit cum summa & divina pompa Beatissima Trinitas, & Majestas Jesu Christi, amabilissimi Servatoris nostri. Ille Dominus ferebat in manibus animam suæ Sanctissimæ Matris, comparentis mihi infat solis admirabilissimè resurgentis, qui tegebat puellulam, cuius pedes solummodo conspiciebantur. Fuit subito apertum sepulchrum, & Christus Dominus noster accessit ad illud benedicatum corpus, filiam ipsi, & favissimam exhibendo reverentiam; atque dum ejus pectori & vultui imponeret illum solem, statim se anima ei infudit, denuoque univit, & tangente eodem Domino brachium meæ Domini, surrexit resuscitata, milliesque splendidior sole, quem hic videmus. Tum Beatissima Trinitas demonstrando ineffabile gaudium, & ante se ducento illam Cœlissimam Virginem, ascendit cum omni ea exultabunda pompa, & triumphali apparatu ad cœlestem Civitatem, ubi ab ipsomet Trinuno Domino hac magna Regina fuit collocata in immenta & summa altitudine, proximè Divinam Majestatem.

Non recentui, nè filum mysterij interruperem, vehementes & ardentes affer-

ctus

etus meæ animæ. Simul ac vidi meam Dominam resuscitatam, summopere desiderabam, & internè exclamabam, ut pervenirem ad exosculandam ipsius manum, eamque honorandam & rogandam, ut me secum abduceret, atque non relinqueret in hoc exilio. Volebam per tantam Angelorum multitudinem, & multos è Sanctis Apostolis pertumpere, ut pertingerem ad meum thelaurum, sic namque vocabam meam Dominam, sed videbat id mihi non posse aequi. Transpiciebam per omnes, quān optimè poteram, ad eam magnam Matrem clementiæ & misericordiæ, quæ se talem exhibendo, dum tanto mæstuaræ desiderio, eoque ardere affectu videret, mandavit benignissimè, ut me permitterent accedere. Accessi, prostravi me cum singulari reverentia, & specialissima consolatione ad pedes meæ Domini, quæ me, amore & benignitate sibi propriâ, crexit, tuoque sanctissimo brachio meum colum strungendo, & me amplexando, retinens suam benedictam manum meo humero impositam, mihi hæc dulcia & gratiosa verba dixit: Tace, mea Anima, noli affligi vel angi, ducam enim te tecum, veniamque ad te abducendam suo tempore, quando Deo placebit, ut adsim: tace jam, Anima, tace. Ita conuièvi, & fui in meo Deo perfusa solatio, atque spectavi ulterius eam pompam ascendentem ad cœlum, sicut paulò ante dixi, nec non & reliqua.

Post sat longum temporis spatium, elapsum à prædicta visione, Domini mei Angeli, me, iuslu Divinæ Majestatis, abduxerunt ad cœlestem civitatem, & locaverunt in conspectu illius cœlestis Domini, quam magno affectu rogavi, ut impetraret à Deo remedium comunitum necessitatum, & particularium, atque graticaret omnibus, qui se mihi commendaverant. Sanctissima Regina mihi promisit, se id facturam, & porrigena ramum olivæ cuidam Sancto Angelo, præcepit, ut illum mihi ferret, poneretque ad meam manum, quod Sanctus Angelus fecit, ostendendo id sibi plurimum placere. Suscepit donum cum magno solatio, & cùm

millenas agerem gratias Domino, Sancti simèque ipsius Matri, occupavit me profunda ecstasis, post quam mihi restitu, me reperi in meo angulo. Hic mea anima denuo fixè intuebatur & contemplabatur illud sacrum sepulchrum, ita ut ab eo non possem avertere oculos interiores quod cum aliquamdiu agerem, vidi quendam Sanctum Angelum è præcipuis, quem multi alij comitabantur. Is exponebat ea sepulchro quoddam quasi linteum candidissimum, & asservabat intra se: ac inde duos albos pulvillo, qui erant super duos gradus, & caput ejusdem sepulchri, prætereaque album linteolum, quo Apostoli texerant sacratissimum vultum mei Domini. Asservavit omnia, & occulta sepulchrum, movendo se, aciabitur. Ego videns quæcunque siebant, cepi fervido affectu, & ingenti desiderio obtinendi aliquid ex ijs sanctis reliquijs, quæ eminus exclamare, dicendo: Domine Angele, ah Domine Angele, da mihi ob honorem Domini Dei, & Sanctissima Ihesus Matris, aliquid ex reliquijs, quas audierit. Et prævehementia affectus mihi videbam magis ac magis ad eum locum appropiare. Dum essem vicinior, ratus intui ardenter, rogando Sanctum Angelumq; simulabat abitū, ut me consolaretur, ipse id non estimabat, ut apparebat, tñique respondebat: Non possum, Anima, anima enim hæc fero ad Sacramentum. Perderebam in petitione mea, & nihil proficebam. Tum meus Sanctus Angelus Castos, & reliqui, vehementer rogavente lumen Angelum superiorem, ut mihi aliquid daret, quibus ille dedit linteolum, quo fices Præcessæ Dominae fuerat coopta. Hunc in modum mea anima in suo Deo fuit repleta solatio, obstupeficens talia ab ipso fieri, & infinitas illi gratias agere, inveni in meo cubiculo.

Hic mihi Sanctus meus Angelus Castos dixit, reperturam me certo loco illud admirabile linteolum, quod ego accepte reverita sum, & imposui meis oculis, oportori, & velut attonita ob hæc mysteria ad Deum; Hæc operaris, ac talia, ut deantur esse quodammodo incredibilia.

Deus & Domine mi, præstas propter tuam infinitam bonitatem, & arcanissima judicia, ancillæ tuæ, & miserabilis creaturæ. Divina Majestas audivit mea verba, & modo gravissimo, summèque estimabili, mihi dixit: Anima, ego sum tuus Deus, qui tibi loquor, méque tibi communico, cunctam infallibilis veritas, prout sum: noli timere, & quiesce in me. Ob hoc Dei dictum summo fui repleta solatio, & in altissimam abrepta ecclasiæ. Quando ex raptu redi, non cessabam agere Deo gra-

tias, pro talibus misericordijs. Hoc egi multis diebus. Ipse sic millies, iterumque millies benedictus. Amen.

Multa vidit Venerabilis Marina, alia Potentissime Domine nostra, & Regine Angelorum mysteria, connexa cum mysterijs Sacraissimi ipsius Filij, delicij nostri, de quibus aliquid distinctius (generatim enim totus liber hic poterat reduci) dicemus sequentibus capitibus. Prætermisi, que anno sexcentesimo vigesimo septimo vidit de mysterijs Assumptionis, quis simillima jam enarratis.

CAPUT XLI.

Manifestat illi Christus Dominus nonnulla,
ex suis mysterijs.

*Uta via regia, eaque com-
muniter sola secura, perve-
niendi ad altissimos contem-
planda Divinitatis gradus
(post perfectissime obtentis
virtutes) sit meditatio Hu-
manitatis Christi Domini nostri, & sublimi-
um vite ipsius ac mortis mysteriorum; atque
Venerabilis Marina, ut in tota ejusdem histo-
ria apparet, huc non solum in suis initijs collis-
maverit, ad laborando, ut quam exactissime
imitaretur Servatorem nostrum, verum etiam
in medio, ac fine cœberrimè sese jis meditan-
dis exerceret: valuit idem Dominus, ut in-
ter notitas intellectuales, & reconditos sensus,
quos quam plurimos habebat de ipsius Di-
vinitate, frequenter quoque videret modum,
& precipuas circumstantias, quas Sanctissima
ejusdem Humanitas observaverat in negotio
nostra redempcionis; quam fuerit ineffabile
beneficium, quo Deus mundum sibi obfrinxerit,
dum illi hunc dedit Redemptorem. Eum in
modum Deus, cum erga dilectam suam spor-
sam se exhibuit benevolum, cum nos docere
voluisse videretur, quantopere à recta aberret se-
mita, que dicit ad verticem Sionis, alluenti-
bus radis purioris contemplacionis; et qui ex
proposito recedit à meditatione mysteriorum
nostra salutis. Referam in primis nonnulla, que
hac Virgo de jis cognovit generatim, & qua-
dam gratias, quas ab amantissimo Deo nostro
Incarnato, & dulcissimo Salvatore obtinuit:*

Vita Mar. de Ezcobar Part II.

X

cœle-